

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 11. marts 2009
J. nr.

Enerkipolitisk Udvalg har i brev af 27. februar 2009 stillet mig følgende spørgsmål til L 3, stillet efter ønske af Per Clausen (EL), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 29:

”Vil ministeren redegøre for, hvad der vil være mest økonomisk attraktivt for forbrugerne,

- a) at man gennem de bebudede ændringsforslag forsøger at gøre det økonomisk givtigt for el-selskaberne at foretage effektiviseringer og forbedringer, eller
- b) at effektiviseringer og forbedringer sker gennem pålæg fra myndighederne, hvor selskaberne kompenseres for deres omkostninger med en forrentning af deres investering, der svarer til den lange byggeobligationsrente + 1 pct.?”

Svar:

Det er af betydning, at virksomheder, der har opnået en forrentningsprocent på eller over forrentningsloftet, fortsat har et incitament til effektivisering ud over de effektiviseringskrav, de måtte blive pålagt af Energitilsynet på baggrund af benchmarkingen af virksomhedernes økonomiske effektivitet og kvaliteten i leveringen. Derfor indeholder udkastet til ændringsforslag til L 3, der har været i høring, men som ikke er fremsat, en model for afvikling af merforrentning over 7 år gennem en nedsættelse af indtægtsrammen. Herved får såvel virksomheder som forbrugerne en del af effektiviseringsgevinsten.

Hvis effektiviseringer gennemføres efter pålæg fra myndighederne, således som det sker, når Energitilsynet nedsætter virksomhedernes indtægtsrammer på baggrund af benchmarkingen, vil det give sig udslag tilsvarende nedsættelser af tarifferne.

Hvis der derimod er tale om ekstraordinære effektiviseringer, vil disse i første omgang forbedre virksomhedernes overskud. I det omfang sådanne effektiviseringsgevinster bringer virksomhedernes forrentningsprocent op over forrentningsloftet, vil mekanismen til nedbringelse af merforrentning sikre forbrugerne en andel af effektiviseringsgevinsten.

Som udgangspunkt kan myndighederne ikke pålægge virksomhederne omkostningskrævende tiltag for at opnå effektiviseringsgevinster, med mindre der er tale om nødvendige nyinvesteringer, f.eks. for at sikre forsyningsikkerheden. I disse tilfælde vil forbrugerne skulle afholde de med investeringen forbundne meromkostninger.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard